

<p>Mladi? je vozio auto umjerenom brzinom i učavči u tunel koji vodi u grad, izašao je iz auta kako bi otklonio kvar na jednom od to?kova. Kada je stao iza auta kako bi izvadio drugi (ispravan) to?ak, drugo auto je velikom brzinom dojurilo i udarilo ga sa le?a. Pao je ranjen, zadobivči težke povrede.</p>

<p>Jedan radnik na putevima rekao je: "Moj prijatelj i ja bili smo prisutni na mjestu doga?aja i vidjeli smo sve što se dogodilo. Mladi?a smo odmah odnijeli u auto.

Pozvali smo bolnicu i obavijestili ih o nesre?i tog mladog ?ovjeka. Na osnovu njegove spolja?njosti zaklju?io sam da je bio pobočan.</p> <p>Dok smo ga

nosili prema autu, ?uli smo da ne?to govori, me?utim, to je bilo nerazumljivo buncanje. Kada smo krenuli autom, ?uli smo jasan glas koji je dopirao od njega. On zaista u?i Kur'an!!! Jako smo se za?udili. Subhanallah, ovo ne može govoriti ovoliko ranjen ?ovjek. Krv mu je u potpunosti smo?ila odje?u, a kosti su mu bile polomljene. Izgledalo je kao da ?asno umire. Nastavio je u?iti Kur'an lijepim glasom, a njegovo u?enje bilo je potpuno ispravno. Nikad u životu nisam ?uo ljep?e u?enje Kur'ana od ovog. Osje?ao sam kako mi se cijelo tijelo naje?ilo, a me?u rebrima mi je

podrhtavalо.</p> <p>Srce je lupalo veoma jako. Njegov glas odjednom je za?utio. Okrenuo sam se prema njemu, a njegov prst bio je podignut svjedo?e?i Allahovu jedno?u. Njegova glava, naginju?i se, pala je unazad. Dodirnuo sam njegovu ruku... srce... oslu?kivao sam njegovo disanje... ni?ta se vi?e nije ?ulo... Preselio je svome Gospodaru. Dugo sam gledao u njega. Suze su potekle iz mojih o?iju, a ja sam ih

skrivao od svoga prijatelja.</p> <p>Ne mogavči skriti svoju bol, okrenuo sam se prema njemu i obavijestio ga da je mladi? preselio. Moj prijatelj je zaplakao kao i ja. Uzdahnuo sam bolnim uzdisajem, a suze nisu prestale da teku. Stigli smo u bolnicu.

Svima smo ispri?ali ?ta se dogodilo tom mladom pobočnjaku. Na mnoge koji su ?uli ?ta se dogodilo pri?a je ostavila dubok dojam, a mnogima je izmamila i suze. Jedan ?ovjek, ?uvči pri?u, otišao je i poljubio mrtvog mladi?a u ?elo. Svi prisutni su se raspitivali kada i gdje ?e se klanjati dženaza ovom mladi?u, kako bi mu i oni klanjali.</p> <p>Jedan od slu?benika bolnice pozvao je porodicu umrlog. Pri?ao je sa mladi?evim bratom. Brat je tu?no govorio o njemu: 'Zaista je moj brat svakog ponedjeljka posje?ivao svoju nanu koja je živjela na selu. Pomagao je jetime, udovice i siromahe. U jedno udaljeno selo išao je redovno, nose?i im knjige i kasete o vjeri. Svaki put auto bi napunio ri?om i že?erom koje je dijelio onima koji su bili potrebni. Ni djecu nije zaboravljao raduju?i ih poklonima. Svoj dugi put do tog sela koristio je u hajru.</p> <p>?itavu du?inu puta koristio je u?e?i Kur'an napamet i ponavlja?i nau?eno. Isto tako, slu?ao je predavanja o vjeri. Zaista se nadam da ?e ga Allah nagraditi za svaki njegov u?injeni korak.' Sutradan, džamija je bila puna klanja?a. Klanjao sam mu dženazu sa ogromnom skupinom muslimana. Poslije klanjanja dženaze odnijeli smo ga na mezarje. Stavili smo ga u kabur. To je bio njegov prvi dan ahireta, a moj prvi dan shvatanja dunjaluka.</p>